

Akúsiláos

Fragmenta DK 9 B

B 1 /1 = Damaskios, *De principiis* 124 (I,320,10 R.)

Ἄκουσίλαος δὲ Χάος μὲν ὑποτίθεσθαι μοι δοκεῖ τὴν πρώτην ἀρχὴν ὡς πάντη ἀγνωστον, τὰς δὲ δύο μετὰ τὴν μίαν· Ἔρεβος μὲν τὴν ἄρρενα, τὴν δὲ θήλειαν Νύκτα (...) ἐκ δὲ τούτων φησὶ μιχθέντων Αἰθέρα γενέσθαι καὶ Ἐρωτα καὶ Μῆτιν ... παράγει δὲ ἐπὶ τούτοις ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων θεῶν πολὺν ἀριθμὸν κατὰ τὴν Εὐδήμου ἱστορίαν (fr. 117).

B 1 /2 = Filodémos, *De pietate* 137, 13; p. 61 G.

Ἄκουσίλαος δ' ἐκ Χάους πρώτου τᾶλλα.

B 2 = Platón, *Symposium* 178b

Ἡσίοδος (*Theogonia* 116) πρῶτον μὲν Χάος φησὶ γενέσθαι· αὐτὰρ ἔπειτα Γαῖ' εὐρύτερον, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ, ἢδ' Ἔρος Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἄκουσίλεως σύμφησιν μετὰ τὸ Χάος δύο τούτω γενέσθαι, Γῆν τε καὶ Ἐρωτα. Παρμενίδης δὲ τὴν γένεσιν λέγει· πρῶτιστον μὲν Ἐρωτα θεῶν μητίσατο πάντων. (DK 28 B 13) οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὅ Ἔρος ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι.

B 3 = *Scholia in Theocritum* arg. XIII, 12, 4 (Theón)

ἀμφιβάλλει, τίνος υἱὸν εἶπηι τὸν Ἐρωτα· Ἡσίοδος (*Theog.* 120) μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς, Σιμωνίδης (fr. 43 D.) Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης, Ἄκουσίλαος Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος.

B 4 = *Etymologicum Magnum* s.v. Κοῖος (= Schol. in Hesiod. *Theogoniam* 134)

οὔτοι δὲ Τιτᾶνες καλοῦνται καὶ Τιτανίδες, ὡς Ἄκουσίλαος

B 5 = Filodémos, *De pietate* 92, 12; p. 43 G.

Ὅμηρος (B 26) μὲν γὰρ οὐ μόνο[ν τοὺς] Ὀνε[ίρω]υς ἀγγέλους τῶν θεῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἐρμῆ Δ[ιὸς ἄγ]γελόν φησιν εἶναι καὶ τὴν Ἴριν, ἔνιοι δὲ ταύτην καὶ τῆς Ἥρας, Ἄκουσίλαος δὲ καὶ θεῶν πάντων. Φερεκῦδης δ' ὁ Ἀθηναῖος (F.Gr.Hist. 3; F 130; I,94) καὶ τὸν Ἐρμῆ· καὶ τὰς Ἀρπυίας τὰ μῆ[λα φ]υλάττειν Ἄκο[υσί]λαος, Ἐπιμενίδης (3 B 9) δὲ καὶ τοῦτο καὶ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς Ἐσπερίσιν.

B 6 = Filodémos, *De pietate* 42, 12; p. 14 G.

Ἡσίοδος (Th. 306n.) [δὲ καὶ] Ἄκουσίλαος [Ἐχίδν]ης καὶ Τυφῶ[νος κύ]να Κέρβε[ρον ἀθά]νατον καὶ [ἄλλα τε]ρατώδη ἔ[κ]γ[ον]α, τὸν τε ἀε[τὸν] τὸν καθ' Ἡσίο[δον] (Th. 523) τὸ τοῦ Προμ[ηθέως] ἦπαρ ἐσθίοντα].

B 8 = Filodémos, De pietate 43, 1; p. 15 G.

γέρον, ἀλλ' [ἔ]τυχε] τῆς ἀθανασίας Πρω[τεύς]· καὶ τ[ινες] ἔλ[εγον] Φόρκ[υος εἶ]ναι τοῦτον [πατέρα], τινὲς Εἶδο[θέας] Φόρκυν καὶ [τοῦ] Φόρκου Γραίας. [οὕτως] καὶ Ἄκουσί[λαος]· Τιθωνὸν μὲν [ἀθά]νατον [εἶ]ναι γε[ρόντιον] καὶ [Ἔ]μηρος] ἐν τοῖς [ἀναφερο]μένοις εἰς αὐτόν], τῶν θηλειῶ[ν δὲ θεῶν] τὰς μὲν τε[λείας] εἰσάγουσιν, [τὰς δὲ] παρθέλους [καὶ] ἀγάμους, τ[ὰς δὲ] πρεσβυτέρας [καὶ] ὑπ[ε]ροχω[τέρας] γα)(32c p. 5) μετὰς, [τινὰς δὲ νε]ωτέρας ὡς [Ἄρτε]μιν καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Εἰρήνην [καὶ Δί]κην.

B 9 = Filodémos, De pietate 45b 5; p. 17 G.

τὸν Ἀσκλ[ηπιὸν] δ' ὑπὸ Διὸς κα[τακτα]θῆναι γέγρ[αφεν] Ἡ[σίοδος] (fr. 125) κα[ὶ] Πίν[δαρος] (P. 3, 57?) καὶ Φε[ρεκύδης] ὁ Ἀθηναῖος (FGrHist. 3 F 35c; I, 72) καὶ [Πανύ]ασσις (fr. 19 K.) καὶ Ἄνδρων (FGrHist. 10 F 17; I, 165) καὶ Ἄκουσίλαος.

B 9a = Filodémos, De pietate 60, 16; p. 32 G.

τ[ὸν] δ' Οὐρα[νὸν] Ἀ[κο]υσίλαος δέισαντα τοὺς [Ἐκατ]όνχειρας μὴ [περιγέ]νω]νται, ταρτα[ρῶσαι], διότι τοι[αῦτ'] εἶ[δε] τούτους [ἀδικήσαντας].

B 9b = Filodémos, De pietate 46a; p. 18, 8 G.

[περὶ] δὲ [.....] Ἀ[κο]υσεῖ[λαος] βραχ[έως] καὶ [ὡσαύτως] Ἔ[μηρος] [περὶ τῶν γιγάν]των [μεμνημόνευ]κεν.

B 9c = Filodémos, De pietate 34c; p. 7, 1 G.

ὁ Ἀκουσίλα[ος] δὲ τ[ὸν] Ἡρακλέα [πυρὶ] τετελευτη[κέν]αι φησί.

B 10 = Filodémos, De pietate 63, 1; p. 34 G.

Ἄνδρων δ' ἐ[ν τοῖς] Συνγενικοῖς (FGrHist. 10 F 3; I, 161) Ἀ[δμή]τῳ λέγει τὸν Ἀπόλλω θητεῦσαι Δ[ιὸς] ἐπιτάξαντος. Ἡσίοδος (fr. 126 Rz.2) δὲ καὶ Ἀκουσίλαος μέλλειν μὲν εἰς τὸν Τάρταρον ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐμβληθῆναι, τῆς δ[ὲ] Λητοῦς] ἰκετευσά[σης] ἀν[δρὶ] θητεῦσαι.]

B 11 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca II, 2, 6

Νιόβης δὲ καὶ Διός, ἥι πρώτη γυναικὶ Ζεὺς θνητῆι ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὡς δὲ Ἄκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς.

B 12 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca II, 5

Ἡσίοδος (fr. 187) δὲ καὶ Ἄκουσίλαος Πειρηῆνος αὐτὴν [Io] φασιν εἶναι.

B 13 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca II, 6

Ἄκουσίλαος δὲ γηγενῆ αὐτὸν λέγει.

B 14 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca II, 26

αὐται δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος (fr. 27) φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο, ὡς δὲ Ἄκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηυτέλισαν.

B 15 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca II, 94

ἔβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρηῖτα ἀγαγεῖν ταῦρον. τοῦτον Ἄκουσίλαος μὲν εἶναί φησι τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπην Διί...

B 16 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca III, 30

Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεῖς παρὰ Χίρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη καὶ ἔπειτα ὕστερον ἐν τῷ Κιθαιρῶνι κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἄκουσίλαος λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διός, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλην...

B 17 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca III, 133

Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἐρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατὰ τινὰς (Hesiod. fr. 99) Νικόστρατον, ἐκ δούλης Πιερίδος γένος Αἰτωλίδος, ἣ καθάπερ Ἄκουσίλαος φησι Τηρηίδος, Μεγαπένθη.

B 18 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca III, 156

ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, ὡς δὲ Ἄκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος, ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης.

B 19 = Pseudo-Apollodóros Myth., Bibliotheca III, 199

Ζήτην καὶ Κάλαιϊν πτερωτούς, οἱ πλείοντες σὺν Ἰάσονι καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες ἀπέθανον, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τήνων ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

B 20 /1 = Kléméns Alexandrijský, Stromata I, 102, 5 - 103, 1

ἦν δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ μὲν Φορωνέα τὸν μετὰ Ἰναχον ὁ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμός καὶ ἡ ἐν Σικυῶνι βασιλεία, πρώτου μὲν Αἰγιαλέως, εἶτα Εὐρωπος, εἶτα Τελχῖνος, καὶ ἡ Κρητὸς ἐν Κρήτη· (6) Ἀκουσίλαος γὰρ Φορωνέα πρῶτον ἄνθρωπον γενέσθαι λέγει. ὅθεν καὶ ὁ τῆς Φορωνίδος ποιητῆς εἶναι αὐτὸν ἔφη „πατέρα θνητῶν ἀνθρώπων“. (103,1) ἐντεῦθεν ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ κατακολουθήσας Ἀκουσίλαῳ γράφει „καὶ ποτε προαγαγεῖν βουλευθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῆδε τῆ πόλει τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖ, περὶ Φορωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος καὶ Νιόβης, καὶ τὰ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.“

Cfr. Platón, *Τίμαιος* 21a.

Cfr. Kléméns Alexandrijský, Stromata I,103,2-5 (= Tatianos , Or. 39,7-11).

B 20 /2 = Iulius Africanus, in: Eusebios, Praeparatio evangelica X, 10, 7

[Ogygos] ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλυσμός, Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ.

B 21 = Didymos (p. 85 Schmidt), in: Macrobius, Sat. V, 18, 9

ἄμεινον δὲ ἐκεῖνο λέγειν, ὅτι διὰ τὸ πάντων τῶν ποταμῶν πρεσβύτατον εἶναι Ἀχελῶιον τιμὴν ἀπονέμοντας αὐτῷ τοὺς ἀνθρώπους πάντα ἀπλῶς τὰνάματα τῷ ἐκείνου ὀνόματι προσαγορεύειν. ὁ γοῦν Ἀκουσίλαος διὰ τῆς πρώτης ἱστορίας δεδήλωκεν, ὅτι Ἀχελῶιος πάντων τῶν ποταμῶν πρεσβύτατος· ἔφη γάρ· Ὠκεανὸς δὲ γαμει Τηθὺν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν· τῶν δὲ γίνονται τρισχίλιοι ποταμοί, Ἀχελῶιος δὲ αὐτῶν πρεσβύτατος καὶ τετίμηται μάλιστα.

B 22 = Harpokration Gramm., Lexicon in decem orationes Atticos; p. 222, 11 Dindorf

Ἰομηρίδαι ... γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ Ἀκουσίλαος ἐν γ, Ἑλλάνικος (FGrHist. 4 F 20; I,111) ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησιν ὠνομάσθαι.

B 23 = Iosephus Flavius, Antiquitates Iudaicae I, 107

μαρτυροῦσι δέ μου τῷ λόγῳ πάντες οἱ παρ' Ἑλλησι καὶ βαρβάροις συγγραψάμενοι τὰς ἀρχαιολογίας ... καὶ γὰρ καὶ Μανέθων ... καὶ Βηρωσὸς καὶ ... συμφωνοῦσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις Ἰσίοδος (fr. 256 Rz. 2) τε καὶ Ἑκαταῖος (FGrHist. 1 F 35; I,16) καὶ Ἑλλάνικος (FGrHist. 4 F 202; I,152) καὶ Ἀκουσίλαος καὶ πρὸς τούτοις Ἐφορος

(FGrHist. 70 F 238; II, 109) καὶ Νικόλαος (FGrHist. 90 F 141; II,426) ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια.

B 24 = Pausaniás, Graeciae descriptio II, 16, 4

ταύτην εἶναι θυγατέρα Ἰνάχου γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες καλοῦσιν Ἡοίας μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασί. ὃν δὲ προσποιοῦσιν Ἀκουσίλαω λόγον, Μυκηναῖα υἱὸν εἶναι Σπάρτωνος, Σπάρτωνος δὲ Φορωνέως, οὐκ ἂν ἔγωγε ἀποδεξαίμην, διότι μηδὲ αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι.

B 25 = Scholia in Apollonium Rhodium II, 1122 (Epimenidés B 12)

Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἡοίαις (fr. 152) φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου.

B 26 = Scholia in Apollonium Rhodium IV, 57

Λάτμος ὄρος Καρίας, ἔνθα ἔστιν ἄντρον, ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίων. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἢ λεχθεῖσα Ἡρακλεία. ... τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος (fr. 11) μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης παρὰ Διὸς εἰληφότα τὸ δῶρον ἵν' αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι'. [...] καὶ Πείσανδρος (FGrHist. 16 F 7; I,181) καὶ Ἀκουσίλαος

B 27 = Scholia in Apollonium Rhodium IV, 828

Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἐκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει.
Cfr. B 8.

B 28 = Scholia in Apollonium Rhodium IV, 992

Ἀκουσίλαος ἐν τῇ γ φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουτέστι (τὰς σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ᾧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας, οἱ δὲ τοὺς Γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος (fr. 116; PLG III,185) δὲ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.

B 29 = Scholia in Apollonium Rhodium IV, 1146

περὶ δὲ τοῦ δέρουσ ὅτι ἦν χρυσοῦν οἱ πλεῖστοι ἱστοροῦσιν. Ἀκουσίλαος δὲ ἐν τῷ Περι γενεαλογιῶν πορφυρευθῆναί φησιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

B 30 = Schol. in Hesiod. Theogoniam 379

[ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον καὶ Νότον] Ἄκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀνέμους εἶναί φησι κατὰ Ἡσίοδον (Th. 870) Βορρᾶν, Ζέφυρον καὶ Νότον· τοῦ Ζεφύρου ἐπίθετον τὸ ἀργέστην φησίν.

B 31 = Scholia Homer. AB (in XX, 307a)

Ἄφροδίτη χρησιμοῦ ἐκπεσόντος, ὅτι τῆς τῶν Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρώων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίση ἤδη παρηκμακότι συνῆλθεν, τεκοῦσα δ' Αἰνεϊάν καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευάσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἐλένης ἐνέβαλε καὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσὶ, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἦπταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες ἀποδῶσι τὴν Ἐλένην. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

B 32 = Scholia Homer. T (in 20, 296)

Ἄκουσίλαος ἐν τρίτῳ Γενεαλογιῶν κύριον ἤκουσε τὸ Ἐχέπωλος οὕτως· Ἐκλεωνύμου δ' Ἀγχίσης, τοῦ δὲ Ἐχέπωλος·

B 33 = Scholia Homer. HQ (in kappa 2)

Δευκαλίων, ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμός γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δὲ ὡς [οἱ] πλεῖστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος (fr. 3) Προνόης, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος, Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Προμηθέως.

B 34 = Scholia Homer. QV (in lambda 520)

Εὐρύπυλος ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου τοῦ Ἡρακλέους παῖς λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν τῆς Μυσίας προίστατο. πυθόμενος δὲ Πρίαμος περὶ τῆς τούτου δυνάμεως ἔπεμψεν ὡς αὐτόν, ἵνα παραγένηται σύμμαχος. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ ἔξην αὐτῷ διὰ τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πρίαμος τῇ μητρὶ αὐτοῦ δῶρον Ἀστυόχη χρυσὴν ἄμπελον· ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν ἄμπελον τὸν υἱὸν ἔπεμψεν ἐπὶ στρατείαν, ὃν Νεοπτόλεμος ὁ τοῦ Ἀχιλλέως υἱὸς ἀναίρει· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

B 35 = Scholia Homer. HV (in xi 533)

Ἐρεχθεὺς ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς ἴσχει θυγατέρα τοῦνομα Ὠρείθυιαν κάλλι διαπρεπεστάτην. κοσμήσας δὲ ταύτην ποτὲ πέμπει κανηφόρον θύσουσαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηναῖ. ταύτης δὲ ὁ Βορέας ἄνεμος ἐρασθεὶς λαθὼν τοὺς βλέποντας καὶ φυλάσσοντας τὴν κόρην ἤρπασεν. καὶ διακομίσας εἰς Θράκην ποιεῖται γυναῖκα. γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζήτης καὶ Κάλαις, οἱ καὶ δι'

ἀρετὴν μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ νάκος ἔπλευσαν ἐν τῇ Ἀργοῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.

B 36 = Scholia Homer. HV (in ró 207)

Πτερελάου παῖδες Ἴθακος καὶ Νήριτος ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος ὤκουν τὴν Κεφαλληνίαν. ἀρέσαν δὲ αὐτοῖς τοῦτο καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη παραγίνονται εἰς τὴν Ἴθάκην καὶ τόπον ἰδόντες εὖ πεπονημένον εἰς συνουκισμὸν διὰ τὸ τῶν παρατεθειμένων ὑψηλότερον εἶναι [καὶ] κατοικήσαντες δεῦρο τὴν Ἴθάκην ἔκτισαν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἴθακου ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἴθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος ἐκ τοῦ Νηρίτου Νήριτον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.

B 37 = Scholia in Nicandr. Ther. 11

Ἀκουσίλαος δὲ φησιν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι.

B 38 = Scholia in Pindar. O. IX, 70a

κοινὰ τὰ περὶ Δευκαλίωνα καὶ Πύρραν. καὶ ὅτι τοὺς λίθους κατόπιν ῥίπτοντες ἀνθρώπους ἐποίουν, μαρτυρεῖ Ἀκουσίλαος.

B 39 = Scholia in Pindar. P. III, 25c

διὰ τί δὲ προὔτιμησε [Koronis] τὸν Ἴσχυν τοῦ Ἀπόλλωνος; Ἀκουσίλαος φησίν, ὡς κατὰ δέος ὑπεροψίας θνητῶι βουληθεῖσα συνεῖναι.

B 40 = Strabón, Geographica X, 3, 21; p. 472

Ἀκουσίλαος δ' ὁ Ἀργεῖος ἐκ Καβιροῦς καὶ Ἠφαίστου Κάμιλλον λέγει, τοῦ δὲ τρεῖς Καβίρους, οἷς [] [καὶ τρεῖς] Νύμφας Καβιρίδας.

B 40a = Papyrus Oxyrhynch. 1611, fr. 1, 38–85 (Grenfell-Hunt XIII; p. 133f.)

[ὅ]τι τὸ παρὰ Θεοφράστωι λεγόμενον ἐν τῷ δευτέρωι Περὶ βασιλείας περὶ τοῦ Καινέως δόρατος τοῦτο· καὶ οὗτός ἐστιν ὡς ἀληθῶς ὁ τῷ σκήπτρωι βασιλεύων, ο[ὐ] τῷ δόρατι, καθάπερ ὁ Καινεὺς· ἄξιον γὰρ [κρα]τεῖν ὁ Καινεὺς τῷ [δόρ]ατι, ἀλλ' οὐχὶ τῷ σκή[π]τρωι, καθάπ[ερ] οἱ ἐν θρ[ό]ν[ω]ι βασιλεῖς, [ἡγεῖτο], οὐ [μὴν] ἐδύνατο π[ρὸς] τῆς [ὑπ' Ἀ]κουσιλάου [τοῦ] Ἀργεῖου καταλ[εγομένης] ἱστορίας ἀπολύσα[ι] δεῖ]. λέγει γὰρ περὶ Καινέα οὕτως· Καινῆι δὲ τῇ Ἐλάτου μίσηται Ποσιδῶν. ἔπειτα (οὐ γὰρ ἦν αὐτ[ῆ]ι [ἔπ]ερον παιδάς τεκεῖν οὐτ' ἐξ ἐκείνου οὐτ' ἐξ ἄλλου οὐδενός) ποιεῖ αὐτὸν Ποσε[ι]δέων ἄνδρα ἄτρω[το]ν, ἰσχὺν ἔχοντα [με]γί[σ]τ[η]ν τῶν ἀνθρώπων τῶν τότε· καὶ ὅτε τις αὐτὸν κεντοίῃ σιδήρωι ἢ χαλκῶι, ἠλίσκετο μάλιστα

χρημάτων. καὶ γίγνεται βασιλεὺς οὗτος Λαπιθέων καὶ τοῖς Κενταύροις πολεμέεσκε.
 ἔπειτα στήσας ἀκόν[τιον ἐν ἀγορῇ θεὸν ἐκέλευεν ἀριθμεῖν. θεοῖ]σι δ' οὐκ ἦε[ν
 ἀρεστόν, καὶ] Ζεὺς ἰδὼν αὐτ[ὸν τα]ῦτα ποιοῦντα ἀπειλεῖ, καὶ ἐφορμαῖ τοὺς
 Κενταύρους, καὶ κείνοι αὐτὸν κατακόπτουσιν ὄρθιον κατὰ γῆς καὶ ἄνωθεν πέτρην
 ἐπιτιθεῖσιν σῆμα· καὶ ἀποθνήσκει· τοῦτ' ἔστιν γὰρ ἴσως τὸ τῶι δόρατι ἄρχειν τὸν
 Καινέα.

B 41 = Scholia in Pindar. O. VII, 42a

ἔοικε δὲ ὁ Πίνδαρος ἐντετυχηκέναι τῶι ἀχαιῶι ἱστοριογράφω· ἐκεῖνος γὰρ οὕτως
 γενεαλογεῖ· Ὑπερόχης Εὐρύπυλος, οὗ Ὀρμενος, οὗ Φέρης, οὗ Ἀμύντωρ, οὗ
 Ἀστυδάμεια ἢ Τληπολέμου μήτηρ· καὶ αὐτὸς δὲ Ἀμύντωρ εἰς Δία τὸ γένος ἀνάγει.